

РЕШЕНИЕ

№ 1133

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4, в публично заседание на двадесет и първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н. Чомпалов

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разглежда докладваното от Н. Чомпалов Търговско дело №
20211100902025 по описа за 2021 година

СГС е сезиран с искова молба от „ЛН С.“ ООД, с която са предявени срещу „К.“ АД искове с правно основание чл.55 ал.1, предл.3-то ЗЗД, чл.92 ЗЗД и чл.86 ЗЗД. Твърди се от ищеца, че на 01.06.2020 г. е сключил с ответника договор за закупуване на компютърно оборудване и срочно право на ползване на компютърна програма, изменен с анекс от 24.06.2020 г., по който ответникът е поел задължението да достави на ищеца посоченото в приложение N 1 оборудване и да го монтира, да предостави срочно право на ползване на софтуера, да извърши свързване на оборудването със софтуера, да проведе обучение на служители на ищеца, както и да поддържа и обслужва оборудването и софтуера, а ищецът е поел задължението да плати цена в размер на 59 048,40 лв. Сочи се, че на 25.06.2020 г. ищецът е платил аванс в размер на 29 524,20 лв., но ответникът не е изпълнил нито едно свое договорно задължение, поради което ищецът с нот.покана от 21.07.2021 г. е развалил договора. Иска се от ищеца ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 29 524,20 лв. – платена по развалиния договор, сумата от 59 лв. – неустойка в размер на 0,1 % от 59 048,40 лв., както и сумата от 631,49 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 30.07.2021 г. – 14.10.2021 г. и сумата от 1,26 лв. – обезщетение за забава за същия период.

Ответникът е подал писмен отговор, с който оспорва предявените искове с възражението, че не е налице забава по отношение изпълнение на задълженията по процесния договор и анекса към него, поради което в полза на ищеца не е възникнало правото да развали договора. Сочи се, че процесният договор е с продължително изпълнение, поради което развалянето не поражда действие с обратна сила. Поддържа се, че ответникът е доставил и инсталирал оборудването и софтуера и е извършил обучение на служители на ищеца, а на

28.07.2020 г. е съставен протокол за инсталирането им и през м.09.2020 г. е проведено обучение. Навеждат се доводи, че сървърът на ищеца не е отговарял на техническите изискванията, което е предизвикало извършване на допълнителни дейности по настройки, а след това е инсталирано на нови компютри, закупени от ищеца. Към получаване на нот.покана на ищеца на 26.07.2021 г. поетите по договора задължения са изпълнени. Предявява се насрещен иск с правно основание чл.266 ал.1 ЗЗД, с който се претендира сумата от 29 524,20 лв. – възнаграждение за изпълнените по договора работи.

Ищецът е подал допълнителна искова молба, с която поддържа предявените искове с довода, че възложените по договора работи не са изпълнени, а представеният с писмения отговор протокол не е подписан от негов представител. Сочи се, че ответникът не е извършил цялостното свързване на оборудването със софтуера, което да осигури напълно функционираща система, включваща сървъри и локална система. Единственото извършено от ответника е инсталация на сървъри на нелицензирана версия на софтуера, което представлява подготовка за изпълнение на договора. Поддържа се, че след уведомяване на ответника ищецът е закупил от „А.Н.“ ООД два нови мощни компютъра, след което са предадени на ответника, който е поискал да се предостави сторидж, който е бил осигурен от ищеца. Отново по искане на ответника са били закупени нови два сървъра, защото осигуреният „сторидж“ е разполагал с малко място. Новият „сторидж“ е закупен от „А.Н.“ ООД, но е със същите показатели и параметри, които са изискани от ответника, след което е искал плащане на непредвидената в договора сума от 5000 лв. – за демонтаж и нова инсталация. Така договорът се ползва от ответника за допълнително обогатяване чрез нови продажби и услуги, поради което ищецът е развалил договора.

Ищецът е подал писмен отговор, с който оспорва насрещния иск с възражението, че ответникът не е изпълнил задълженията по договора, защото не е продал лиценз на софтуера, не е доставило и инсталирал софтуера, не е свързал оборудването със софтуера, не е извършено инсталиране, настройване и тестване, както и не е проведено обучение. Представеният протокол от 28.07.2020 г. е подписан от лице, което не разполага с представителна власт. Излага съображения, сходни с тези по допълнителната искова молба.

Ответникът е подал допълнителен отговор и допълнителна искова молба по насрещния иск, с които поддържа насрещния иск и оспорването на предявените искове с възражението, че е доставил и инсталирал оборудването и софтуера, предмет на процесния договор, извърши е обучение на служители на ищеца и е изразил готовност за гаранционна поддръжка. Сочи се, че протоколът от 28.07.2020 г. е подписан от името на ищеца от лицето С.С., който преди и след сключване на договора е действал като представител на ответника. Поддържа се, че в изпълнение на договора ответникът е закупил, активирал и инсталирал лицензирана версия на софтуера. Сървърите на ищеца са били вземани от ответника, за да се инсталира и тества софтуерът. Според ответника изискванията за техническото състояние на сървърите на ищеца са му били съобщени още на 10.04.2020 г., за което е изпратено електронно писмо, а електронното писмо от 28.10.2020 г. съдържа само ценова оферта за закупуване на конкретен хардуер, защото е било установено, че процесният софтуер не

може да работи безпроблемно на сървър на ищеца. През м.07.2020 г. ищецът е предал на ответника сървър, а на 28.07.2020 г. е доставил и инсталирал оборудването и софтуера, за което е подписан протокол. При първоначалната инсталация е установено, че инсталираният софтуер не работи безпроблемно, но затруднението е било предизвикано от недостатъчните технически характеристики на предоставения от ищеца сървър. През м.11.2020 г. е извършена нова инсталация на нов сървър на ищеца, закупен от „А.Н.“ ООД. През м.03.2021 г. ищецът е предоставил ново споделено дисково устройство, което е било с недостатъчна производителност за осигуряване на „сторидж“.

Ищецът е подал допълнителен отговор по насрещния иск, с който поддържа своите възражения, че ответникът не е изпълнил поетите по договора задължения. Излагат се съображения, че процесният договор не е с продължително изпълнение, поради което развалянето поражда обратно действие по отпадане на договорната връзка. Сочи се, че протоколът от 28.07.2020 г. не е подписан от управителя на ищеца Н. Н.. Оспорва се протоколът да е подписан от С.С.. Освен това ищецът за първи път е узнал за протокола при връчване на отговора и насрещния иск. Поддържа се, че е невъзможно инсталацията да е приключила на 28.07.2020 г., защото ответникът е взел сървър на 30.07.2020 г., както и че „сториджът“ е основен компонент по договора, тъй като кол-центърът не би могъл да функционира. Устройствата по протокол N 549/27.07.2020 г. не са били доставени на ищеца, а за устройствата по протокол N 550/27.07.2020 г. се твърди, че кол-центърът при ищеца никога не е заработил. Представените с допълнителния насрещен иск документи не са подписани от ищеца.

Представен е договор от 01.06.2020 г., от който се установява, че между страните е възникнало облигационно правоотношение, по което ответникът е поел задължението да предаде описаното в Приложение N 1 компютърно оборудване и да го монтира в обект на ищеца, както и да предостави срочно право на ползване на компютърна програма “FortiManager и Avaya UCNCC. Ответникът се е задължил да достави и инсталира софтуера в обектите на ищеца, а ищецът е поел задължението да плати цена в размер на 59 048,40 лв.

Представено е Приложение N 1, в което е посочено оборудването и обектите на ищеца, в което следва да се монтира то от ответника, както и ценово предложение, в което е посочена цената.

Представено е приложение N 3, в което се съдържа описание на софтуера и обектите, в които следва да се инсталира от ответника.

Представен е анекс от 24.06.2020 г., с който страните са се съгласили предмет на договора да бъде единствено компютърна програма Avaya UCNCC, за което да се предостави право на ползване, а цената възлиза на 29 524,20 лв.

Представено е ценово предложение, в което се сочи цената на оборудването – 59 048,40 лв.

Представено е преводно нареждане от 25.06.2020 г., в което се сочи, че ищецът е платил на ответника сумата от 29 524,20 лв.

Представена е нот.покана, връчена на ответника на 29.07.2021 г., с която ищецът се е позовал на пълно неизпълнение на задълженията на ответника и е заявил, че разваля договора на основание чл.16 ал.1.

Представен е предавателен протокол от 28.07.2020 г., в който се сочи, че ответникът е доставил и инсталирал при ищеца комуникационно оборудване Avaya.

Представени са разпечатки на електронни писма.

Представени са фактури с N-ра: 13809/06.08.2020 г., 13992/02.10.2020 г., 14034/12.10.2020 г., 14183/17.11.2020 г. 14459/21.01.2021 г., 14743/01.04.2021 г., 14781/09.04.2021 г. 15093/05.07.2021 г., в които се сочи, че ищецът е закупил от „А.-Н.“ ООД лиценз за ползване на MS SQLSvrStd.2019 SNGL O и MS SQLCAL 2019SNGL OLP и компютърно оборудване.

Установява се от заключението на съдебно-почерковата експертиза, че положените подписи върху предавателен протокол от 28.07.2020 г. не са изпълнени от С.С..

Установява се от показанията на св.Статков, че работи при ищеца на длъжността „системен администратор“ и е запознат с процесния договор. Сочи се от свидетеля, че ответникът не е провел обучение на служители на ищеца, както и че ответникът не е уведомял за наличие на готовност да пристъпи към обучение. Софтуерът е трябвало да се инсталира на сървъри, на които да се инсталират виртуални машини, но софтуерът не е бил завършен. През м.11.2020 г. при ищеца са дошли двама служители на ответника с искане да проведат обучение, но такова не е било проведено, защото се е установило, че машините при ищеца са несъвместими с технически изисквания на софтуерите при ответника. Поради разпадане на връзката на оператор от колцентъра не е проведено обучение.

Установява се от показанията на св.П., че работи при ответника на длъжността „техник гласови комуникации“ и че по процесния договор е извършил обучение на служители на ищеца през м.септември, м.ноември, м.януари и края на м.март. Обучението е било проведено на място – ул.“***** а последното е било дистанционно, но не са били изготвени документи. Установило се е, че софтуерът на ищеца не отговаря на изискванията на ответника, поради което е извършено преинсталиране, което е станало причина за прекъсване на обучението. Обучението е било проведено на инсталиран от ответника софтуер.

Установява се от заключението на СТЕ, че закупените от ищеца 4 бр.сървъри отговарят на изискванията на ответника за хардуер. Тези сървъри са съвместими със системата Avaya, но е било необходимо да се конфигурират за работа в клъстер с оглед обезпеченост, но метод „Disaster Recovery“ не е бил искан и предлаган. Ответникът е закупил оборудване и лицензирана версия на софтуера Avaya, който е бил активиран на 24.03.2021 г. и на 01.07.2020 г. Сървърът на ищеца не покрива техническите изисквания, посочени в ел.писмо от 10.04.2020 г. , поради което софтуерът не може да функционира при липса на обезпеченост. Извън предмета на договора е осигуряването на резервираност и сторидж на данните на колцентъра. Описаните в приемо-предавателен протокол работи са изпълнени от

ответника по отношение на хардуера и софтуера, но по отношение на инсталация, монтаж и настройки не може да се отговори, защото към момента на сървърите е инсталиран друг софтуер. Стойността на дейностите на ответника възлизат на 25 127 щ.д. В обясненията на в.лице в съдебното заседание на 21.07.2022 г. се сочи, че при ищеца се намират 2 от 4-те сървъра, а другите два не се използват. Лицензиите са били активирани на името на ищеца, а сумата от 25 127 щ.д. е платена от ответника за закупуване на софтуера по процесния договор. След активирането на лицензиите софтуерният продукт е бил годен да функционира. След изпълнението на работите по протокола от 28.07.2020 г. е било необходимо да се извърши активизация на 24.03.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на спора пред първоинстанционния съд са искове с правно основание чл. 55 ал.1, предл.3-то ЗЗД, чл.92 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Ищецът извежда основанието на претенцията за връщане на платената на ответника сума въз основа на повдигнатото фактическо твърдение, че процесният договор е развален с едностранно с изявление, обективизирано в нот.покана от 21.07.2021 г. Това означава, че следва да се извърши проверка дали са налице предвидените в нормата на чл.87 ЗЗД предпоставки, респ. уговорените в договора условия.

Нормите на чл.87 ал.1, ал.2 и ал.4 ЗЗД са диспозитивни, поради което няма пречки страните по договора да се отклонят от законовите правила и да уговорят облекчен начин за разваляне на договора, при който не е необходимо да се дава от кредитора срок за изпълнение, респ. не е необходимо изпълнението на договора да е безполезно за кредитора **/решение № 202 от 25.07.2012 г. по гр.д. № 1145/2011 г., Г. К., III Г. О. на ВКС, решение № 931/21.01.2010 г. по гр. дело № 5000/2008 г. на ВКС, III г.о/**. В случая страните са изключили приложното поле на чл.87 ал.1 и ал.2, защото в клаузата на чл.16, изр.2-то от договора са предвидили, че при забава повече от 10 дни по отношение на задължението по чл.9 купувачът има право да развали договора с писмено уведомление до продавача с незабавен ефект. Това означава, че за валидното прекратяване на договорната връзка не е необходимо купувачът да дава срок за изпълнение, както и не е необходимо да се преценя дали изпълнението на договора е станало безполезно за кредитора. В този смисъл съдът приема, че дори и да не е отпаднал интересът на кредитора от изпълнението на договора, т.е дори и да не е налице „безполезност“, кредиторът при забава има право да развали договора, без да дава срок за изпълнение.

От клаузите на договора обаче не може да се установи, че страните са изключили приложението на чл.87 ал.4 ЗЗД. Следователно валидно разваляне не може да настъпи, когато неизпълнената част от задължението е незначителна.

Според съда от представените по делото доказателства, преценени в съвкупност, не се

установява фактът на забава от страна на ответника по отношение на задължението по чл.9 от договора – изпълнение в цялост до 14.08.2020 г. Задълженията на продавача /ответник/ по договора не са били изпълнени в цялост към 14.08.2020 г., но не по негова вина, а поради забава от страна на купувача /ищец/, който не е дал необходимото съдействие - чл.95 ЗЗД по отношение на тази част от договора, която има характер на договор за изработка.

Уговореният срок за изпълнение е 14.08.2020 г., а от протокол от 28.07.2020 г. се установява, че описаното в него компютърно оборудване е било доставено от ответника. От заключението на съдебно-графологическата експертиза се установи, че положените подписи върху предавателен протокол от 28.07.2020 г. не са изпълнени от С.С. – служител на ищеца, но това не е основание за извод, че описаното в протокола компютърно оборудване не е било доставено на ищеца. От заключението на СТЕ и от обясненията на в.лице Р., дадени в съдебното заседание на 21.07.2022 г., се установява, че описаните в приемо-предавателен протокол работи са изпълнени /доставени/ от ответника по отношение на хардуера и софтуера, както и че лицензиите за уговорения софтуер са били активирани на **името на ищеца**. Тези фактически констатации на в.лице са основание за доказателствения извод, че описаното в предавателния протокол компютърно оборудване реално е било предадено от ответника във фактическата власт на ищеца.

Процесният договор има смесен характер, защото съдържа елементи както на договор за продажба /компютърно оборудване и право на ползване на комп.програма/, така и на договор за изработка /инсталация, монтаж и настройки/. В съществената си част обаче договорът има характер на договор за продажба, а тази съществена част от поетите от ответника задължения са изпълнени, защото компютърното оборудване е било предадено във фактическата власт на ищеца, а лицензираният софтуер „Avaya” е бил активиран на името на ищеца. В обясненията на в.лице в съдебното заседание на 21.07.2022 г. се сочи, че след активиране на лицензиите софтуерният продукт е могъл да функционира. При тези факти съдът намира, че най-съществената част от договора, която има характер на договор за продажба, е изпълнена, поради което в полза на ищеца не е възникнало потестативното да развали договора в частта за продажбата– чл.87 ал.4 ЗЗД.

От заключението на СТЕ се установява, че сървърът, с който първоначално е разполагал ищецът –Lenovo ThinkSystem ST50 Server, RAM 32 GB, HDD 4 TB, не покрива техническите изисквания, посочени в електронно писмо на ответника от 10.04.2020 г., поради което софтуерът не може да функционира. Електронното писмо на ответника от 10.04.2020 г., съдържащо техническите изисквания за сървъра, е получено от ищеца, който няма данни до крайния срок на договора -14.08.2020 г. да е оказал на ответника необходимото съдействие. Електронното писмо на ответника от 10.04.2020 г. има важно доказателствено значение, защото в него се съдържат изискванията на ответника за техническите изисквания на сървъра на ищеца, което сочи, че ответникът отнапред е предупредил ищеца какво е необходимо да се осигури за правилното изпълнение на работата /задължението за изработка/ – чл.260 ал.1 ЗЗД.

В подкрепа на извода, че ищецът в качеството на кредитор към крайния срок на договора

-14.08.2020 г. не е бил изправна по договора страна, са представените фактури с N-ра: 13992/02.10.2020 г., 14034/12.10.2020 г., 14183/17.11.2020 г. 14459/21.01.2021 г., 14743/01.04.2021 г., 14781/09.04.2021 г. 15093/05.07.2021 г., в които се сочи, че ищецът е закупил от „А.-Н.“ ООД сървър и компютърно оборудване. Закупуването от ищеца на сървъри /по фактура N 14183/17.11.2020 и фактура N 141459/21.01.2021 г./ по несъмнен и категоричен начин сочи, че към крайния срок на договора /14.08.2020 г./ ищецът не е разполагал със сървър, чиито технически характеристики да позволяват на ответника да изпълни в срок задълженията по договора в частта за изработката.

Към 14.08.2020 г. договорът в частта, която има характер на договор за продажба, е бил **изпълнен**, а за неизпълнената част по изработката /инсталация, монтаж и настройки/ ищецът е бил длъжен да осигури сървър със съответни характеристики, но не го е сторил. При тези факти съдът намира, че поради забавата на ищеца кредитор задълженията по договора не са били изпълнени в цялост към 14.08.2020 г., поради което в негова полза не е възникнало потестативното право да развали договора.

Като краен извод – ответникът в качеството на продавач е изпълнил основното си задължение по договора, защото преди 14.08.2020 г. е предал във фактическата част на ищеца процесното компютърно оборудване, касаещо хардуер и софтуер за системата „Avaya” и е **активирал** на името на ищеца лицензирания софтуер „Avaya”. Задължението за инсталация и свързване не е било изпълнено от ответника към 14.08.2020 г., но поради забавата на ищеца, който след крайния срок - едва през м.ноември 2020 г. е закупил годни сървъри. В този случай в полза на ищеца не е възникнало правото да развали договора, поради което изявлението, отправено след настъпване на крайния срок, не е породило правно действие по разваляне на договора.

Неоснователни са и исковете чл.92 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, защото са акцесорни и се установи, че поради забавата на кредитора не са били изпълнени задълженията по договора в цялост към крайния срок на 14.08.2020 г. – чл.96 ЗЗД. Платената от ищеца сума в размер на 29 524,20 лв., върху която начислява претендираното обезщетение по чл.86 ЗЗД, е получена от ответника на валидно правно основание. Клаузата за неустойка, която се начислява за всяко неизпълнение, но върху цялата договорена сума, т.е дори и върху изпълнената част от задълженията, е недействителна поради противоречие с добрите нрави.

По насрещния иск с правно основание чл.327 ТЗ и чл.266 ал.1 ЗЗД. Както се спомена по-горе, по процесния договор със смесен характер ищецът по насрещния иск е изпълнил основното си задължение в частта, имаща характер на договор за продажба. Следователно в негова полза следва да се присъди уговорената цена. На ищеца по насрещния иск е платен аванс от 29 524,20 лв., но видно от ценовото предложение, че цената по продажбата възлиза на 50 850 лв. с ДДС, поради което следва да му се присъди сумата от още 21 325,80 лв. – по продажбата.

Сключеният между страните договор съдържа задължение за ищеца по насрещния иск освен да предаде компютърното оборудване и да предостави правото на ползване на компютърна програма, но и задължение да извърши инсталация и настройки, т.е.

задължение за изработка. От заключението на СТЕ и от обясненията на в.лице в съдебното заседание на 21.07.2022 г. се установява, че към момента на сървърите на ответника по насрещния иск е инсталиран друг софтуер, поради което не може да се даде отговор дали е била извършена от ищеца инсталация и монтаж. От заключението на СТЕ се установява и че конфигурираната от ищеца по насрещния иск система е могла да функционира само **временно**, защото не е правилна конфигурацията, тъй като не е осигурена резервираност и обезпеченост поради липса на „сторидж“. Осигуряването на „резервираност“ на компютърната система е задължително, но е извън предмет на договора. Според съда случаят попада в хипотезата на чл.260 ал.1 ЗЗД, защото ищецът по насрещния иск в качеството на търговец професионалист в областта на компютърните технологии и на изпълнител по договор за изработка е бил длъжен да уведоми ответника възложител, че за правилната конфигурация на компютърната система по договора и за нейното функциониране занапред, а не само временно, е било необходимо да осигури „резервираност“ и „сторидж“. Ищецът по насрещния иск в качеството на изпълнител по изработката не го е сторил.

При тези факти съдът намира, че отговорността за неизпълнението на договора в частта за изработката тежи върху ищеца по насрещния иск, поради което в негова полза не е възникнало право на възнаграждение за инсталация и за месечна поддръжка. Ищецът по насрещния иск не е извършил инсталиране на правилна конфигурация, която да осигури функциониране на системата занапред, а не само временно. В електронно писмо от 26.05.2021 г. се сочи от служител на ответника по насрещния иск, че проектът е изпълнен на 99 %, но това изявление не може да се противопостави на направената от в.лице фактическа констатация, че конфигурацията е неправилна и системата е временно функционираща, защото липсва резервираност, без която системата не може да бъде напълно функционираща. В този случай съдът намира, че задължението по изработката не е изпълнено, поради което ищецът по насрещния иск няма право на сумите от 6572 лв. /без ДДС/ - за инсталация и за месечна поддръжка от 260 лв. /без ДДС/.

Обстоятелството, че задължението за инсталация и настройки не е изпълнено, не означава, че на ищеца по насрещния иск не се дължи цена по договора в частта, която има характер на договор за продажба, защото в тази част договорните задължения са изпълнени. Процесният договор има комплексен характер и относителна самостоятелност, поради което неизпълнението на задълженията по изработката, което от обективна страна е в причинна връзка с неизпълнението на задължението на изпълнителя по чл.260 ал.1 ЗЗД, не е основание да не се плати цената по договора в частта, която има характер на продажба. Вредите на ответника по насрещния иск от неизпълнението на задължението на изпълнителя за предупреждение не са заявени с иск по чл.260 ал.2 ЗЗД.

Общата цена по договора възлиза на 59 048,40 лв., а ответникът по насрещния иск е платил сумата от 29 524,20 лв., но тъй като не са изпълнени задълженията за инсталация на стойност 6572 лв. /без ДДС/ и за месечна поддръжка на стойност 260 лв. /без ДДС/, тези суми не се дължат на ищеца по насрещния иск. Размерът на възнаграждението за изработка

възлиза на 6832 лв., а с ДДС на 8198,40 лв., която сума не следва да се присъжда на ищеца по насрещния иск. Насрещният иск е основателен за сумата от 21 325,80 лв. - неплатената цена по договора в частта, която има характер на договор за продажба. До пълния предявен размер насрещният иск следва да се отхвърли – за сумата от 8198,40 лв., която представлява възнаграждение по договора в частта, която има характер на изработка.

С оглед на изложеното съдът намира, че предявените искове следва да се отхвърлят, а насрещният иск да се уважа за сумата от 21 325,80 лв. и да се отхвърли за разликата до пълния размер.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ЛН С.“ ООД срещу „К.“ АД искове с правно основание чл.55 ал.1, предл.3-то ЗЗД за сумата от 29 524,20 лв. – платена по договор от 01.06.2020 г. и анекс от 24.06.2020 г., по чл.86 ЗЗД за сумата от 631,49 лв. - обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 30.07.2021 г. – 14.10.2021 г., по чл.92 ЗЗД за сумата от 59 лв. – неустойка в размер на 0,1 % от 59 048,40 лв., по чл.86 ЗЗД за сумата от 1,26 лв. – обезщетение за забава върху неустойката за периода 30.07.2021 г. – 14.10.2021 г.

ОСЪЖДА „ЛН С.“ ООД, ЕИК *****, гр.София, ж.к.“*****“, ул.“***** *****“, да заплати на „К.“ АД, ЕИК *****, гр.София, ул.“*****“, на основание чл.211 ГПК, вр. с чл.327 ТЗ сумата от 21 325,80 лв. – цена по договор от 01.06.2020 г. и анекс от 24.06.2020 г., ведно със законната лихва от 03.12.2021 г. до окончателното плащане, както и съдебни разноси от 6106,04 лв., като **отхвърля** насрещния иск за разликата до пълния предявен размер от 29 524,20 лв. – за сумата от 8 198,40 лв., имаща характер на възнаграждение по чл.266 ал.1 ЗЗД.

ОСЪЖДА „К.“ АД, ЕИК *****, гр.София, ул.“*****“, да заплати на ЛН С.“ ООД, ЕИК *****, гр.София, ж.к.“*****“, ул.“***** *****“, съдебни разноси от 783,62 лв.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски градски съд: _____